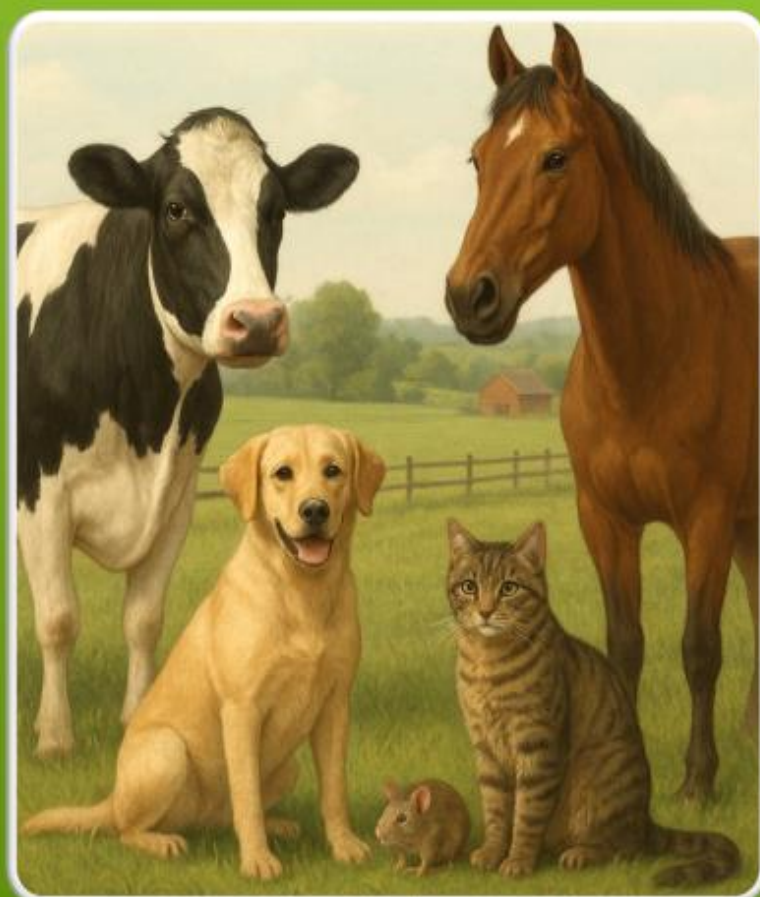

**МАТЕРІАЛИ
ІХ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
ІНТЕРНЕТ-КОНФЕРЕНЦІЇ**

**СУЧАСНІ АСПЕКТИ
ЛІКУВАННЯ І ПРОФІЛАКТИКИ
ХВОРОБ ТВАРИН**

**22–23 жовтня 2025 року
м. Полтава, Україна**

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ПОЛТАВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ ВЕТЕРИНАРНОЇ МЕДИЦИНИ
Кафедра терапії імені професора П. І. Локеса

**СУЧАСНІ АСПЕКТИ
ЛІКУВАННЯ І ПРОФІЛАКТИКИ
ХВОРОБ ТВАРИН**

*Матеріали
IX Всеукраїнської науково-практичної
Інтернет-конференції*

22–23 жовтня 2025 року, м. Полтава, Україна

Е-видання ПДАУ

ПОЛТАВА – 2025

УДК 619

ББК 48

С 91

ISBN 978-617-8466-53-4

Сучасні аспекти лікування і профілактики хвороб тварин: матеріали ІХ Всеукраїнської науково-практичної Інтернет-конференції, 22–23 жовтня, 2025 р. Полтава, 2025. 206 с. [електронне видання]

Збірник містить матеріали наукових доповідей в яких висвітлено результати сучасних наукових досліджень, лікування і профілактики хвороб тварин у напрямках: діагностика і терапія тварин; ветеринарне акушерство, гінекологія; ветеринарна хірургія; ветеринарна фармакологія та токсикологія; фізіологія людини і тварин; паразитологія, ентомологія; гігієна тварин та ветеринарна санітарія; ветеринарно-санітарна експертиза; ветеринарна мікробіологія, епізоотологія, інфекційні хвороби та імунологія; патологія, онкологія і морфологія тварин. Матеріали подано у вигляді тез доповідей проблемно-постановчого, оглядово-аналітичного, узагальнюючого, експериментального та методичного змісту. Авторами матеріалів є викладачі вищих навчальних закладів, науковці науково-дослідних установ, здобувачі вищої освіти, аспіранти, докторанти, представники органів державного і місцевого самоврядування та інших організацій.

Редакційна колегія:

Дмитренко Н. І., кандидат ветеринарних наук, доцент, завідувач кафедри терапії імені професора П. І. Локеса; *Канівець Н. С.*, кандидат ветеринарних наук, доцент; *Кравченко С. О.*, кандидат ветеринарних наук, доцент; *Супруненко К. В.*, кандидат ветеринарних наук, доцент; *Корчан М. І.*, кандидат ветеринарних наук, доцент; *Каришева Л. П.*, ст. викладач; *Зарицький С. М.*, доктор філософії з ветеринарної медицини, ст. викладач; *Бурда Т. Л.*, завідувач навчально-наукової лабораторії терапії.

Відповідальний за випуск: Н. С. Канівець

Рекомендується до електронного видання вченою радою факультету ветеринарної медицини Полтавського державного аграрного університету (протокол засідання від 22 жовтня 2025 року № 3).

Відповідальність за зміст і достовірність публікацій несуть автори наукових доповідей і повідомлень.

© Полтавський державний аграрний університет, 2025

Лігоміна І. П., кандидат ветеринарних наук, доцент
Фурман С. В., кандидат ветеринарних наук, доцент
Сокульський І. М., кандидат ветеринарних наук, доцент
Побірський М. М., асистент

Поліський національний університет, м. Житомир

Соловйова Л. М., кандидат ветеринарних наук, доцент

Білоцерківський національний аграрний університет, м. Біла Церква

e-mail: ligominairina@ukr.net

СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО РЕАБІЛІТАЦІЇ ДОМАШНІХ ТВАРИН ПІСЛЯ ТРАВМ І ЗАХВОРЮВАНЬ

Вступ. У сучасній ветеринарній медицині активно впроваджуються реабілітаційні підходи, аналогічні до методів, застосовуваних у гуманній медицині. Реабілітація тварин допомагає відновити функції після тяжких травм, операцій, хронічних та неврологічних захворювань або у разі вікових змін. З розвитком цифрових технологій з'являється новий напрям – телереабілітація, що дозволяє здійснювати контроль та супровід реабілітаційного процесу дистанційно.

Повномасштабна війна в Україні створила нові виклики для ветеринарної медицини, у тому числі у сфері реабілітації. У цих умовах реабілітація тварин набуває особливої актуальності – як із клінічної, так і з етичної точки зору.

У розвинених країнах ветеринарна реабілітація є звичайною практикою, яка довела свою ефективність. В Україні цей напрямок почав активно розвиватися з початку 2000-х років, хоча темпи зростання залишаються помірними. Проте попит на такі послуги постійно зростає [8].

Тому метою нашої наукової роботи було узагальнення сучасних підходів до реабілітації домашніх тварин після травм і захворювань.

Аналіз літературних джерел. Реабілітація домашніх тварин після травм, хірургічних втручань або хронічних захворювань є важливим напрямом сучасної ветеринарної медицини, що активно розвивається під впливом практик гуманної медицини [2]. У науковій літературі зазначено, що реабілітаційні втручання спрямовані на відновлення функціонального стану, зменшення болю, покращення якості життя тварини та профілактику повторних уражень [3].

Ключовою особливістю ветеринарної реабілітації є мультидисциплінарний підхід, у межах якого важливу роль відіграє не лише фахівець-реабітолог, а й власник тварини. Дослідники наголошують, що активна участь власника – зокрема виконання вправ, дотримання режиму, контроль за фізичним навантаженням і психологічна підтримка – значно підвищує ефективність лікувального процесу [7].

У фаховій літературі також розглядаються фізіологічні особливості окремих порід собак, які більшою мірою схильні до захворювань опорно-рухового апарату. Такси, англійські та французькі бульдоги, німецькі вівчарки, доги потребують комплексного підходу до профілактики та реабілітації після травм [5]. Ці дані вказують на необхідність раннього виявлення ризиків та формування індивідуальних програм фізичної активності.

Серед ефективних реабілітаційних методик, що отримали наукове обґрунтування, вирізняються кінезіотерапія, масаж, лазеротерапія, електростимуляція, вправи на баланс і координацію, тренування на бігових і водних доріжках [6]. Комбінація таких методів створює синергетичний ефект, який забезпечує швидке функціональне відновлення.

Особливу увагу дослідники приділяють сучасним технологіям, зокрема телереабілітації. Вона передбачає дистанційний супровід реабілітаційного процесу, що дозволяє проводити моніторинг стану тварини, своєчасно коригувати лікувальний план і мінімізувати потребу у фізичному транспортуванні [7]. Це особливо актуально в умовах

війни або в регіонах із низьким рівнем доступу до спеціалізованих ветеринарних закладів. Разом із тим, для успішної реалізації цього підходу необхідне відповідне технічне забезпечення та інформаційна підтримка власників тварин.

Крім того, у літературі наголошується на важливості раннього початку реабілітаційних заходів. Доведено, що чим раніше розпочато відновлення після травми або оперативного втручання, тим вищими є шанси на повне відновлення функцій та зниження ризику ускладнень [4].

Висновки. Аналіз літературних джерел дає змогу виокремити кілька основних тенденцій: зростання інтересу до мультидисциплінарного підходу у ветеринарній реабілітації, активне впровадження фізіотерапевтичних методик, розвиток телереабілітації, а також визнання власника тварини як повноправного учасника реабілітаційного процесу. Незважаючи на прогрес, залишаються відкритими питання уніфікації протоколів та систематизації підходів, що потребує подальших досліджень і практичного впровадження в умовах сучасної України.

Література

1. Білоус С. В., Ковальчук О. М. Реабілітація тварин: сучасний стан і перспективи. *Ветеринарна медицина України*. 2020. № 2 С. 32–36.
2. Іващенко І. М. Фізіотерапевтичні методи у ветеринарній медицині: навч. посіб. Харків: ХНАУ, 2019. 120 с.
3. Ільченко Д. В. Чинники успішної реабілітації після травм у собак. *Професійна ветеринарна медицина*. 2020. № 4. С. 58–62.
4. Ковтун І. А. Породні особливості захворювань опорно-рухового апарату у собак. *Науковий вісник ЛНУВМБ ім. С. З. Гжицького*. 2018. Т. 20, № 88. С. 129–133.
5. Нові підходи до фізичної терапії тварин: зб. наук. пр. / за ред. В. С. Мельника. Київ: Агроосвіта, 2022. 156 с.
6. Романенко Л. П. Співпраця лікаря та власника при реабілітації тварин. *Вісник ветеринарної медицини*. 2021. № 3. С. 45–48.
7. Олійник А. С. Телереабілітація у ветеринарній практиці: виклики та перспективи. *Ветеринарна практика*. 2023. № 1. С. 12–16.
8. Davidson J. R. Remote rehabilitation for animals: a review of telehealth potential. *Journal of Veterinary Science & Technology*. 2022. Vol. 13, No. 3. P. 45–51.